

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

AJÁNLÁSOK

EURÓPAI RENDSZERKOCKÁZATI TESTÜLET

AZ EURÓPAI RENDSZERKOCKÁZATI TESTÜLET AJÁNLÁSA

(2020. szeptember 24.)

a jogalanyok azonosításáról

(ERKT/2020/12)

(2020/C 403/01)

AZ EURÓPAI RENDSZERKOCKÁZATI TESTÜLET IGAZGATÓTANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 3. cikke (2) bekezdésének a), b), d) és f) pontjára, valamint 16–18. cikkére,

tekintettel az Európai Rendszerkockázati Testület eljárási szabályzatának elfogadásáról szóló, 2011. január 20-i ERKT/2011/1 európai rendszerkockázati testületi határozatra ⁽²⁾ és különösen annak 15. cikke (3) bekezdésének e) pontjára és 18–20. cikkére,

mivel:

- (1) A világgazdaság a pénzügyi műveletek szövevényes, szorosan összefonódott és rendkívül összetett hálózatán alapul. E műveleteket számtalan határon átnyúló kapcsolat hozza létre, és hatásaik az egész világra kiterjednek. Ez a hálózat nem csak pénzügyi intézményeket foglal magában, hanem minden olyan szervezetet is, amely kapcsolatban áll más szervezetekkel és a pénzügyi piacokkal. E hálózat egyetlen kulcsfontosságú csomópontjának kiesése potenciálisan az egész jelentős részeinek felbomlásához vezethet, aminek jelentős globális következményei lennének. Az egyes szervezetek és köztük fennálló kapcsolatok pontos azonosítása kulcsfontosságú követelményt jelent a globális gazdasági és pénzügyi környezet megbízható feltérképezéséhez, ami pedig az áttekintés csökkentéséhez szükséges.
- (2) A pénzügyi területen áttekintésre azért kerül sor, mivel a pénzügyi és a nem pénzügyi szervezetek pénzügyi műveletek, valamint pénzügyi eszközök és kötelezettségek révén összekapcsolódnak egymással. A pénzügyi és a nem pénzügyi szektor közötti kapcsolatokon keresztül közvetlen kitettség, valamint az azonos csoporthoz tartozó szervezetek közötti áttekintésre mindkét irányban sor kerülhet, és válságokban erőteljesebben nyilvánul meg. Így egy pénzügyi válság áttekinthető a pénzügyi szektorról a nem pénzügyi szektorra, amint azt a Lehman Brothers befektetési bank csődje 2008-ban megmutatta; egy gazdasági válság, amely például a nem pénzügyi szervezetek túlzott eladósodottságából vagy bármely súlyos kínálati vagy keresleti válságból ered, áttekinthető a nem pénzügyi szektorról a pénzügyi szektorra. A koronavírus (Covid19) világjárvány okozta gazdasági és pénzügyi válság hatásai példát nyújtanak a nem pénzügyi és a pénzügyi szektor közötti szoros kapcsolatokra. A nem pénzügyi szervezetek helyes azonosításának lehetővé tétele ezért a pénzügyi stabilitás biztosítása szempontjából ugyanolyan fontos, mint a pénzügyi szervezetek helyes azonosítása.

⁽¹⁾ HL L 331., 2010.12.15., 1. o.

⁽²⁾ HL C 58., 2011.2.24., 4. o.

- (3) A nagy pénzügyi csoportok, például a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények csoportjai, rendkívül összetett jogi struktúrákkal rendelkeznek, amelyek nagyszámú kötelezettséget fognak össze, köztük számos jelentős kötelezettséget is. A globálisan rendszerszinten jelentős intézmények gyakran jelentős számú leányvállalattal és/vagy nemzetközi fiókteleppel rendelkeznek, és számos jelentős partnerrel állnak kapcsolatban. Egy vagy több ilyen globálisan rendszerszinten jelentős intézmény csődje számos országban negatív hatással lenne a pénzügyi rendszerre, és tágabban a világgazdaságra is. Szakpolitikák kerültek kialakításra az ilyen intézmények csődje valószínűségének csökkentése és az ilyen csőd hatásainak mérséklése érdekében. Ez utóbbi célkitűzés elérhető lehet a globális helyreállítási és szanálási intézkedések javításával. Minél összetettebb a csoportszerkezet, annál több költséggel és idővel jár a helyreállítása és szanálása. Az ilyen csoportok, valamint jogalányaik és átfogó szerkezetük azonosítása ezért elengedhetetlen a pénzügyi stabilitás biztosításához.
- (4) 2012-ben a G20-ak jóváhagyták a Pénzügyi Stabilitási Tanácsnak a pénzügyi műveletekben részes felekre vonatkozó globális jogalany-azonosító (LEI) rendszer kidolgozásának keretrendszerével kapcsolatos ajánlásait, és a hatóságoknak és a piaci szereplőknek a pénzügyi kockázat azonosításában és kezelésében való támogatása érdekében a jogalany-azonosító globális elfogadására ösztönöztek⁽³⁾. Bevezetése óta a jogalany-azonosítót több mint 200 országban egymilliónál is több szervezet alkalmazza. Egy egyedi, kizárólagos és egyetemes jogalany-azonosító használata növelte a hatóságok arra való képességét, hogy értékeljék a rendszerszintű és kialakulóban levő kockázatokat és korrekciós intézkedéseket fogadjanak el. Így különösen az elektronikusan, rendkívül nagy sebességgel feldolgozott globális pénzügyi szerződések hálózatában részes szerződéses partnerek egyértelmű azonosítása lehetővé teszi a hatóságok számára, hogy a meglévő technológiák felhasználásával elemezzék az összekapcsoltságot, azonosítsák a potenciális áttérjedési láncokat, és pénzügyi stabilitási célokra nyomon kövessék a piaci visszaéléseket. A jogalany-azonosító ezenkívül a szervezetekre vonatkozó részletes információkat tartalmazó, több forrásból származó fennálló adatállományok összekapcsolása szempontjából is kritikus jelentőségűvé vált.
- (5) 2017-ben a G20-ak vezetői üdvözltek a közös azonosítók – különösen szervezetek vonatkozásában a jogalany-azonosító – használatának előmozdítására irányuló ajánlásokat⁽⁴⁾. 2019-ben azonban a jogalany-azonosító végrehajtásának tematikus felülvizsgálata keretében a Pénzügyi Stabilitási Tanács a jogalany-azonosító rendszer előtt álló számos kihívást sorolt fel⁽⁵⁾. Ezek között szerepel a jogalany-azonosítónak az értékpapír-piacokon és a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek piacain kívüli szervezetek általi alacsony mértékű alkalmazása; a kibocsátás egyszerű fellendülése az olyan uniós rendeletek, mint a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁶⁾ (ún. EMIR) és a 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁷⁾ (ún. MiFIR) elfogadását követően, idővel megfigyelhető tartós növekedés nélkül; a jogalany-azonosító önkéntes alkalmazásának elégtelen szintje; és a jogalany-azonosító korlátozott alkalmazása nem pénzügyi szervezetek részéről. Ezenkívül, míg a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények csoportjainak anyavállalatai rendelkeznek jogalany-azonosítóval, a lefedettség általában nem terjed ki minden nemzetközi leányvállalatra és fióktelepre, vagy minden partnerre.
- (6) Az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) felelős az Unió pénzügyi rendszerének makroprudenciális felügyeletéért. Feladatai ellátása során az ERKT-nak hozzá kell járulnia a pénzügyi stabilitás biztosításához, és enyhítenie kell a belső piacot és a reálgazdaságot sújtó negatív hatásokat. E célból kulcsfontosságú egy, az egész világra kiterjedő egyedi azonosító elérhetősége és széleskörű alkalmazása a pénzügyi műveletekben részt vevő szervezetek egyértelmű azonosítása érdekében. A fentiekben említett jogalany-azonosító alacsony alkalmazási aránya olyan tényezőt jelent, amely akadályozhatja a pénzügyi stabilitási elemzés megbízhatóságát, ami megnehezíti a kockázatok pontos értékelését és nemzeti piacok közötti összehasonlítását. Ezért foglalkozni kell a jogalany-azonosító alkalmazásában mutatkozó jelenlegi hiányosságokkal.
- (7) A jelen ajánlás célja, hogy az ERKT megbízatásával összhangban hozzájáruljon az Unió pénzügyi stabilitását fenyegető rendszerszintű kockázatok megelőzéséhez és mérsékléséhez azáltal, hogy kialakítja a jogalany-azonosító pénzügyi műveletekben részt vevő szervezetek általi szisztematikus használatát. E célkitűzés elérése érdekében ez az ajánlás olyan uniós jogi keretrendszer bevezetését kéri, amely biztosítja a pénzügyi műveletekben részt vevő jogalanyok jogalany-azonosító útján történő egyedi azonosítását, kéri továbbá a jogalany-azonosító használatának rendszeresebbé tételét a felügyeleti adatszolgáltatás és a nyilvánosságra hozatal tekintetében. Egy ilyen uniós

(3) Lásd: „G20 Leaders’ Declaration”, elérhető a G20-ak honlapján: <https://g20.org/en/g20/Documents/2012-Mexico-Leaders-Declaration0619-loscabos.pdf>

(4) Lásd: „Annex to G20 Leaders’ Declaration: G20 Hamburg Action Plan”, elérhető a G20-ak honlapján: https://www.g20germany.de/Content/DE/_Anlagen/G7_G20/2017-g20-hamburg-action-plan-en__blob=publicationFile&v=4.pdf

(5) Lásd: „Thematic Review on Implementation of the Legal Entity Identifier”, elérhető a Pénzügyi Stabilitási Tanács honlapján: <https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P280519-2.pdf>

(6) Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

(7) Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o.).

keretrendszer elfogadásának időkeretére figyelemmel az ERKT azt ajánlja, hogy az érintett hatóságok folytassák és tegyék szisztematikussá a jogalany-azonosító elfogadásának és használatának előmozdítására irányuló törekvéseiket, és e célra vegyék igénybe a nemzeti vagy az uniós jog által számukra biztosított különböző szabályozási vagy felügyeleti jogköröket.

- (8) Ez az ajánlás első célkitűzésként arra irányul, hogy biztosítsa, hogy a pénzügyi műveletekben részt vevő, az Unióban letelepedett valamennyi szervezet jogalany-azonosítót szerezzen és tartson fenn. A jogalany-azonosító uniós alkalmazását főként jogszabályokban, így például a 648/2012/EU rendeletben, a 600/2014/EU rendeletben, az (EU) 2015/2365 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽⁸⁾ és a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽⁹⁾ rögzített szabályozási követelmények vezérelték. E követelmények a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekben, származtatott ügyletekben és kereskedési helyszíneken kereskedett más pénzügyi eszközökkel folytatott műveletekben részt vevő szervezetekre, valamint értékpapír-kibocsátókra vonatkoznak. Más jogalkotási és nem jogalkotási aktusok, így például a – hitelintézetekre és pénzügyi intézményekre alkalmazandó – 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁰⁾, az Európai Bankhatóság (EBH) jogalany-azonosító használatáról szóló ajánlása⁽¹¹⁾, valamint az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság (EIOPA) jogalany-azonosító használatára vonatkozó iránymutatásai⁽¹²⁾ szintén előírják vagy ajánlják a jogalany-azonosító használatát. A különböző piacokon nincs azonban egységes megközelítés, és a jogalany-azonosító használata jelenleg nem terjed ki a nem pénzügyi szektorokra, ennek következtében a lefedettsége fragmentált és fontos szektorok maradnak kizárva. A jogalany-azonosító Unióban történő használatát szabályozó uniós jogi keretrendszer a gazdaság minden szektorában egységes végrehajtást érne el, ezzel maximalizálva a jogalany-azonosító használatából eredő előnyöket. Időközben, amíg e keretrendszer elfogadásra nem kerül, az Unióban felügyelt szervezeteket ösztönözni kell arra, hogy szerezzenek jogalany-azonosítót, és az e szervezeteket felügyelő hatóságoknak – amennyiben a jogszabályok ezt lehetővé teszik – meg kell követelniük e szervezetektől, hogy jogalany-azonosítóval rendelkezzenek.
- (9) A további költségteher elkerülése érdekében alkalmazni kell az arányosság elvét. Az uniós jogszabályok például mentesíthetnek a tágabb csoporthoz nem tartozó kisebb szervezeteket a jogalany-azonosító beszerzésére vonatkozó kötelezettség alól, vagy előírhatnák, hogy e szervezetek részére díjmentesen kell jogalany-azonosítót biztosítani. A jogalany-azonosító költségvonzatainak arányos megközelítés útján történő kezelése igen nagy jelentőséggel bír, mivel a jogalanyok azonosításának módszerei az egyes országokban eltérően alakulnak. Az Unión belül léteznek nemzeti és egyéb azonosítók, amelyeket különleges igények kielégítése érdekében használnak. Például az üzleti nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszerben (BRIS) az európai egyedi azonosítót (EUID) használják a tagállamok üzleti nyilvántartásai közötti interoperabilitás biztosítására. Ugyanakkor a jogalany-azonosítót mint globális azonosítót, amely univerzális lefedettségre törekszik és számos különböző alkalmazást kezel, az uniós és harmadik országokbeli szervezetek között fennálló jelentős összekapcsolódásokra tekintettel alkalmasabb a pénzügyi stabilitás figyelemmel kísérése céljára. Az ERKT azt az álláspontot képviseli, hogy az uniós üzleti nyilvántartások szerepet játszhatnak – a nemzeti azonosítók és az európai egyedi azonosítók mellett – a jogalany-azonosítók kiosztásában is.
- (10) Mióta a jogalany-azonosító elérhetővé vált, a nemzeti felügyeleti hatóságok és az európai felügyeleti hatóságok az adatszolgáltatási követelményekkel összefüggésben erőteljesen népszerűsítették a jogalany-azonosítót és annak használatát. Ugyanakkor e területen továbbra is vannak még hiányosságok. Ezért az ajánlás második célja az, hogy a pénzügyi információkra vonatkozó adatszolgáltatás során biztosítsa a jogalany-azonosító szisztematikus és átfogó használatát a szervezetek azonosítására. Először is, ha az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó szervezet számára kötelező lenne, hogy jogalany-azonosítóval rendelkezzen saját maga azonosítására, ez lehetővé tenné a hatóságok számára, hogy különböző adatszolgáltatási keretrendszerekre kiterjedően egyedileg azonosítsák a szervezeteket. Másodszor, a jogalany-azonosítót szisztematikusabb és átfogóbb módon kellene használni azon más szervezetek azonosítására, amelyek vonatkozásában az adatszolgáltató szervezetnek szintén információkat kell szolgáltatnia. Az ilyen szervezetek közé tartoznak például, de nem kizárólag, a pénzügyi instrumentumok kibocsátói, a pénzügyi műveletekben részt vevő partnerek, és a kapcsolódó szervezetek.

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2365 rendelete (2015. november 25.) az értékpapír-finanszírozási ügyletek és az újrafelhasználás átláthatóságáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 337., 2015.12.23., 1. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 909/2014/EU rendelete (2014. július 23.) az Európai Unión belüli értékpapír-kiegénylítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 257., 2014.8.28., 1. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽¹¹⁾ Ajánlás a jogalany-azonosító használatáról (EBA/REC/2014/01), elérhető az EBH honlapján: <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/supervisory-reporting/consultation-paper-draft-recommendation-on-the-use-of-legal-entity-identifier-lei>

⁽¹²⁾ A jogiszemély-azonosító használatára vonatkozó iránymutatások (EIOPA-BoS-14-026), elérhető az EIOPA honlapján: https://www.eiopa.europa.eu/sites/default/files/publications/eiopa_guidelines/eiopa_2014_00120000_hu_tra.pdf

- (11) Előfordulhat, hogy egy olyan szervezet, amelyről pénzügyi információkat kell szolgáltatni, nem rendelkezik jogalany-azonosítóval. Ez lesz a helyzet például akkor, ha egy, az Unióban letelepedett szervezet az arányosság elve alapján mentesítenek, vagy ha egy harmadik országban letelepedett szervezet nem szerzett jogalany-azonosítót. Már végrehajtottak különböző jogszabályokat annak érdekében, hogy korlátozzák a jogalany-azonosítóval nem rendelkező szervezeteknek az uniós pénzügyi piacokhoz való hozzáférését. A 600/2014/EU rendelet szerinti, „ha nincs LEI, nincs kereskedés” („no LEI, no trade”) néven ismert szabály kulcsfontosságú volt a jogalany-azonosító Unióban történő alkalmazásához azzal, hogy az uniós piacokhoz való hozzáférés előfeltételeként megkövetelte a jogalany-azonosítót.⁽¹³⁾ Azokban az esetekben, amikor a jogalany-azonosító hiánya nem indokolt, az ERKT ösztönzi ezen ajánlás címzettjeit, hogy alkalmazzanak a „ha nincs LEI, nincs kereskedés” szabályhoz hasonló megközelítést, amennyiben ez megfelelő.
- (12) A jogalany-azonosító elérhetővé válása óta a nemzeti statisztikai hatóságok, a nemzeti felügyeleti hatóságok és az európai felügyeleti hatóságok ezenkívül a nyilvánosságra hozattal összefüggésben is népszerűsítették a jogalany-azonosítót és annak használatát. A jogalany-azonosítót önkéntesen használják vagy használatát előírják bizonyos nyilvános nyilvántartásokban, stressztesztek közzététele során és adatok más kötelező vagy önkéntes közzététele során. A jogalany-azonosítót azonban még nem használják szisztematikusan, mivel használatát nem tették kötelezővé minden esetben, akár az uniós, akár a nemzeti jog alapján. A jelen ajánlás harmadik célkitűzéséhez való hozzájárulás érdekében, vagyis a jogalany-azonosító nyilvánosság általi megismerésének és használatának előmozdítása, valamint a céginformációkhoz való nyilvános hozzáférés jogalany-azonosító használata útján történő megkönnyítése érdekében az érintett hatóságoknak tovább kell fejleszteniük és szisztematikussá kell tenniük a jogalany-azonosítóra való hivatkozásokat a szervezetekre vonatkozó információk közzététele során.
- (13) Ez az ajánlás az e területen folyamatban levő nemzetközi és európai kezdeményezések, többek között a Pénzügyi Stabilitási Tanácsnak a jogalany-azonosító végrehajtásának fent említett 2019. évi tematikus felülvizsgálata keretében megfogalmazott javaslatai figyelembevételével készült.
- (14) Ez az ajánlás nem érinti az uniós központi bankok monetáris politikai megbízatását.
- (15) Az ERKT ajánlásait azt követően teszik közzé, hogy a címzetteket tájékoztatták és az Európai Unió Tanácsát az igazgatótanács erre vonatkozó szándékáról értesítették, és a Tanács számára reakálási lehetőséget biztosítottak,

ELFOGADTA EZT AZ AJÁNLÁST:

1. SZAKASZ

AJÁNLÁSOK

A. ajánlás – A jogalany-azonosító használatára vonatkozó uniós keretrendszer bevezetése

1. Ajánlott, hogy a Bizottság – kellő tekintettel az arányosság elvére, figyelembe véve az uniós pénzügyi stabilitást érintő rendszerszintű kockázat megelőzésének vagy mérséklésének szükségességét, és ezáltal megvalósítva a belső piac célkitűzéseit – javasolja, hogy az uniós jogszabályok tartalmazzanak az Unióban letelepedett és pénzügyi műveletekben részt vevő jogalanyok jogalany-azonosító útján történő azonosítására irányadó közös uniós jogi keretrendszert.
2. Ajánlott, hogy a Bizottság – az A(1) ajánlásban megfogalmazottak szerint kellő figyelemmel az arányosság elvére – javasolja, hogy a jogalanyok számára pénzügyi információk jelentésére vonatkozó kötelezettséget előíró uniós jogszabályok a következők jogalany-azonosító útján történő azonosítására vonatkozó kötelezettséget tartalmazzanak:
 - a) az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó jogalany; és
 - b) bármely más jogalany, amelyről információkat kell jelenteni, és amely jogalany-azonosítóval rendelkezik.
3. Ajánlott, hogy a Bizottság – az A(1) ajánlásban megfogalmazottak szerint kellő figyelemmel az arányosság elvére – javasolja, hogy az uniós jogszabályok a hatóságok számára arra vonatkozó kötelezettséget tartalmazzanak, hogy jogalany-azonosító útján azonosítsanak minden olyan jogalanyt, amelyről információkat hoznak nyilvánosságra.

⁽¹³⁾ Lásd a 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az ügyletek illetékes hatóságoknak történő bejelentésére vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2016. július 28-i (EU) 2017/590 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL L 87., 2017.3.31., 449. o.) 13. cikkének (2) bekezdését, amely úgy rendelkezik, hogy „A befektetési vállalkozás addig nem nyújthat olyan szolgáltatást, amely jogalany-azonosító kódra jogosult ügyfél nevében megkötött ügyletre vonatkozó ügyletjelentési kötelezettséget eredményez, amíg meg nem kapta a jogalany-azonosító kódot a szóban forgó ügyféltől”.

B. ajánlás – Az uniós jogszabályok lehetséges bevezetéséig a jogalany-azonosító használata

A Bizottság által az A. ajánlásnak való megfelelés érdekében hozandó intézkedések meghozataláig és a vonatkozó uniós jogszabályok lehetséges bevezetéséig ajánlott, hogy a jogszabályok által megengedett mértékben és az arányosság elvének fenntartásával:

1. az érintett hatóságok követeljék meg, vagy adott esetben továbbra is követeljék meg, hogy a felügyeletük alá tartozó, pénzügyi műveletekben részt vevő minden jogalany rendelkezzen jogalany-azonosítóval;
2. a hatóságok a pénzügyi adatszolgáltatási kötelezettségek kialakítása, előírása vagy módosítása során az ilyen kötelezettségek között szerepeltessenek vagy adott esetben továbbra is szerepeltessenek a következők jogalany-azonosító útján történő azonosítására vonatkozó kötelezettséget:
 - a) az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó jogalany; és
 - b) bármely más jogalany, amelyről információkat kell jelenteni, és amely jogalany-azonosítóval rendelkezik;
3. a hatóságok jogalany-azonosítója útján azonosítsanak vagy adott esetben azonosítsanak továbbra is minden olyan jogalanyt, amelyről információkat hoznak nyilvánosságra, és amely jogalany-azonosítóval rendelkezik.

2. SZAKASZ

VÉGREHAJTÁS

1. Fogalommeghatározások

Ezen ajánlás alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

a) „érintett hatóságok”:

- i. az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁴⁾, az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁵⁾ és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁶⁾ 1. cikkének (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusokban megjelölt illetékes nemzeti hatóságok vagy felügyeleti hatóságok;
- ii. az 1024/2013/EU tanácsi rendelet ⁽¹⁷⁾ 9. cikkének (1) bekezdése alapján az EKB;
- iii. a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁸⁾ VII. címének 4. fejezete vagy az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 458. cikkének (1) bekezdése szerinti kijelölt hatóságok;
- iv. az ERKT/2011/3 ajánlásban ⁽¹⁹⁾ meghatározott célkitűzésekkel, szabályokkal, feladatokkal, hatáskörökkel, eszközökkel, elszámoltathatósági követelményekkel és más jellemzőkkel rendelkező makroprudenciális hatóságok;
- v. a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁰⁾ alapján a tagállamok által kijelölt szanálási hatóságok;

b) „hatóságok”:

- i. az érintett hatóságok;
- ii. az EBH;

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítási- és Foglalkoztatáshoz jutó hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

⁽¹⁷⁾ A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁽¹⁹⁾ Az Európai Rendszerkockázati Testület ERKT/2011/3 ajánlása (2011. december 22.) a nemzeti hatóságok makroprudenciális felhatalmazásáról (HL C 41., 2012.2.14., 1. o.).

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

- iii. az EIOPA;
- iv. az Európai Értékpapíri Hatóság;
- v. az Egységes Szanalási Testület;
- c) „jogalany-azonosító” (LEI): pénzügyi műveleteket végző, jogilag elkülönült szervezetek egyedi azonosítására szolgáló, 20 karakterből álló hivatkozási kód a kapcsolódó referenciaadatokkal együtt, amely a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet által kidolgozott ISO 17442 szabványon alapul;
- d) „jogalany”: olyan szervezet, amely az ISO 17442 szabvány, valamint a globális jogalany-azonosítókkal foglalkozó szabályozói felügyeleti bizottság által közzétett, a jogalany-azonosítóra való jogosultságra vonatkozó iránymutatás alapján jogalany-azonosítóra jogosult;
- e) „pénzügyi művelet”: az 549/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²¹⁾ A. melléklete 1.66. pontja c) alpontjának megfelelően a pénzügyi eszközök nettó beszerzésének vagy a kötelezettségek keletkezésének nettó egyenlege pénzügyi instrumentumként.

2. A végrehajtásra vonatkozó kritérium

Az ajánlás végrehajtása során megfelelő figyelmet kell fordítani az arányosság elvére, figyelembe véve az egyes ajánlások célkitűzését és tartalmát.

3. Az intézkedések elfogadására vonatkozó határidők

Az 1092/2010/EU rendelet 17. cikke (1) bekezdésének megfelelően a címzetteknek az alábbi határidőkon belül közölniük kell az ezen ajánlás nyomán hozott intézkedéseket, vagy az intézkedés mellőzését megfelelően meg kell indokolniuk:

1. A. ajánlás

A Bizottság 2023. június 30-ig az Európai Parlament, a Tanács és az ERKT rendelkezésére bocsátja az A. ajánlás végrehajtásáról szóló jelentését.

2. B. ajánlás

A B. ajánlás címzettjei 2021. december 31-ig az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság és az ERKT rendelkezésére bocsátják a B. ajánlás végrehajtásáról szóló jelentést.

4. Nyomon követés és értékelés

1. Az ERKT titkársága:

- a) a címzettek adatszolgáltatási terhének csökkentése érdekében támogatást nyújt a címzetteknek, biztosítva az összehangolt jelentéstételt és a megfelelő sablonok rendelkezésre bocsátását, és szükség szerint részletezve a meghozandó intézkedésekkel kapcsolatos eljárást és határidőket;
- b) ellenőrzi a címzettek által hozott intézkedéseket, kérésükre segítséget nyújt, és az irányítóbizottságon keresztül az elfogadott intézkedésekről szóló jelentéseket nyújt be az igazgatótanácsnak.

2. Az igazgatótanács értékeli a címzettek által jelentett intézkedéseket és indokolásokat, és adott esetben határozhat úgy, hogy ezt az ajánlást nem tartották be, és a címzett nem adott megfelelő indokolást az intézkedés mellőzésére.

Kelt Frankfurt am Mainban, 2020. szeptember 24-én.

az ERKT titkárságának vezetője,
az ERKT igazgatótanácsa nevében
Francesco MAZZAFERRO

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 549/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az Európai Unió-beli nemzeti és regionális számlák európai rendszeréről (HL L 174., 2013.6.26., 1. o.).